Lieta Nr.A42560507
143/AA43-1404-09/16

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 20.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs K.Berķis,
tiesneši M.Birzgalis un A.Šteinberga,

piedaloties sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Manolente" pārstāvei *I.Ā.*, atbildētāja Rīgas domes pārstāvim *M.B.* un cietušajai personai *M.Š.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Manolente", reģ.Nr.400003851097, pieteikumu par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2007.gada 19.jūnija lēmuma Nr.D57/21-7 atcelšanu, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Manolente" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 21.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 3.maijā Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu rajona pārvaldes administratīvās grupas inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.000563 par to, ka sabiedrība ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „Manolente" 2007.gada 18.aprīlī līdz plkst.20.40 nav nodrošinājusi īpašumā esošās teritorijas sakopšanu (teritorijā atrodas izmētāti sīki sadzīves atkritumi, lapas), tādējādi pārkāpjot Rīgas domes 1999.gada 14.decembra saistošo noteikumu Nr.54 „Rīgas teritorijas un tajā esošo ēku un būvju uzturēšanas un saglabāšanas noteikumi" 2.1.6.punktu, un administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.000562 par to, ka SIA „Manolente" 2007.gada 18.aprīlī plkst.20.30 dzīvoklī */adrese/*, Rīgā nav nodrošinājusi pamatpakalpojumu – auksto ūdeni, tādējādi ir izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 150.^{3} pantā paredzēto pārkāpumu.

[2] 2007.gada 19.jūnijā Rīgas domes Administratīvā komisija (turpmāk arī – Komisija vai atbildētājs), izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, pieņēma lēmumu Nr.D57 21-7 un nolēma uzlikt SIA „Manolente" administratīvo sodu Ls 500 apmērā. Lēmumā norādīts, ka SIA „Manolente" ir izdarījusi LAPK 150.^{3} paredzēto pārkāpumu un nav ievērojusi Rīgas domes 1999.gada 14.decembra saistošo noteikumu Nr.54 „Rīgas teritorijas un tajā esošo ēku un būvju uzturēšanas un saglabāšanas noteikumi" 2.1.6.punktu.

[3] 2007.gada 23.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Manolente" pieteikums, kurā lūgts atcelt Rīgas domes Administratīvā komisijas 2007.gada 19.jūnija lēmumu Nr.D57 21-7 (turpmāk arī – Lēmums).

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 25.augusta lēmumu lietā kā trešā persona atbildētāja pusē pieaicināta *M.Š.* (turpmāk arī – trešā persona).

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 21.oktobra spriedumu nolemts:

1) atcelt Rīgas domes Administratīvās komisijas 2007.gada 19.jūnija lēmumu Nr.D57 21-7;

2) atzīt SIA „Manolente" par vainīgu LAPK 150.^{3}pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā, uzliekot naudas sodu Ls 450 apmērā;

3) atzīt SIA „Manolente" par vainīgu Rīgas domes 1999.gada 14.decembra saistošo noteikumu Nr.54 „Rīgas teritorijas un tajā esošo ēku un būvju uzturēšanas un saglabāšanas noteikumi" 2.1.6.punktā pārkāpšanā, uzliekot naudas sodu Ls 50 apmērā;

4) saskaņā ar LAPK 35.panta otro daļu noteikt kopējo sodu Ls 500 apmērā.

Spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[5.1] Lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem, proti, ka nav bijusi nodrošināta ūdens padeve un teritorija ir bijusi piegružota, bet lietā pastāv strīds par to, vai pieteicēja, nenodrošinot aukstā ūdens padevi dzīvoklī */adrese/*, Rīgā ir izdarījusi LAPK 150.^{3} paredzēto pārkāpumu, un nenodrošinot teritorijas */adrese/*, Rīgā sakopšanu, ir pārkāpusi Rīgas domes 1999.gada 14.decembra saistošo noteikumu Nr.54 „Rīgas teritorijas un tajā esošo ēku un būvju uzturēšanas un saglabāšanas noteikumi" (turpmāk – Rīgas domes Noteikumi Nr.54) 2.1.6.punktu.

[5.2] Atbilstoši 2005.gada 1.oktobrī noslēgtajam īres līgumam Nr.12/01/10/2005 trešā persona *M.Š.* ir dzīvokļa */adrese/*, Rīgā īrniece. Starp pieteicēju un trešo personu pastāv civiltiesisks strīds par īres līguma spēkā esamību un savstarpēju izpildi, ko apstiprina ierosinātā civillieta Nr.C32138207. Spriedums minētajā lietā nav stājies spēkā.

[5.3] LAPK 150.^{3} panta mērķis ir nodrošināt līdzsvaru starp izīrētāju un īrnieku, neļaujot izīrētājam strīdus risināšanā izmantot prettiesiskas metodes. Tiesas ieskatā nav pieļaujams liegt pamatpakalpojumu personai, kura izmanto dzīvojamo telpu, līdz brīdim, kad strīds par īres tiesībām ir atrisināts. Pretējā gadījumā izīrētājs vienmēr var radīt īrniekam tādus apstākļus, kas faktiski liedz iespēju dzīvot telpās.

[5.4] No likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3}panta pirmās daļas 1.punkta izriet izīrētāja obligāts pienākums nodrošināt dzīvojamās telpas īrniekiem tiesību normā norādītos pamatpakalpojumus. Savukārt par šādu pienākumu apzinātu nepildīšanu iestājas administratīvā atbildība atbilstoši LAPK 150.^{3}pantam.

[5.5] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka SIA „Manolente" apzināti ir atteikusies sniegt pamatpakalpojumus, mēģinot tādejādi piespiest pretējo pusi slēgt tai nelabvēlīgāku īres līgumu. Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājs ir pamatoti pieteicēju saucis pie administratīvās atbildības. Šāds secinājums balstās uz turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[5.5.1] Saskaņā ar Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas nodalījumā Nr.100000142477 ietverto informāciju SIA „Manolente", pamatojoties uz 2006.gada 11.oktobra pirkuma līgumu, ir īpašuma */adrese/*, Rīgā, vienīgā īpašniece *(lietas 61.-62.lapa).* Tātad tieši pieteicējai, kā īpašuma vienīgajai

īpašniecei, ir pienākums ievērot likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.[3] panta pirmajā daļā, kā arī Rīgas domes Noteikumu Nr.54 2.1.6.punktā noteiktās prasības. Savukārt šo prasību apzinātas neievērošanas gadījumā, pieteicējai iestājas administratīvā atbildība saskaņā ar LAPK 150.[3] pantu un Rīgas domes Noteikumu Nr.54 5.1.punktu.

[5.5.2] No trešās personas 2007.gada 18.aprīļa iesnieguma Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu rajona pārvaldei *(lietas 52.lapa)* redzams, ka 2007.gada 17.aprīlī īpašnieka uzdevumā ir atslēgta ūdens padeve vairākiem dzīvokļiem Rīgā, */adrese/*, arī dzīvoklim /dzīvokļa numurs/, neskatoties uz to, ka tiek veikti maksājumi par pakalpojumiem, tajā skaitā arī par auksto ūdeni.

Trešā persona dzīvojamās telpas Rīgā, */adrese/* aizņem uz 2005.gada 1.oktobrī noslēgtā īres līguma pamata, kura darbības termiņš beidzies 2006.gada 31.decembrī. Kā redzams no lietas materiāliem, trešajai personai gan pieteicēja, gan īpašuma bijušais īpašnieks ir piedāvājuši slēgt jaunu īres līgumu *(lietas 71.,75.lapa),* ko trešā persona nav izmantojusi, jo nav piekritusi piedāvātā līguma noteikumiem. Tātad starp personām faktiski pastāv strīds par īres līguma noteikumiem (pamatā par īres maksas lielumu).

[5.5.3] Savā 2007.gada 18.aprīļa iesniegumā trešā persona norādījusi, ka veikusi maksājumus par visiem pakalpojumiem, arī par īri, ko apliecina lietas materiālos esošās dokumentu kopijas *(lietas 147.-154.lapa).* Savukārt pieteicēja savā 2007.gada 17.augusta paskaidrojumā norādījusi *(lietas 192.lapa)*, ka trešajai personai netiek piestādīti rēķini ne par īri, ne par komunālajiem pakalpojumiem un apstāklim, ka maksājot līgumsodu rēķinos tiek norādīts, ka tā ir īres maksa, nav juridiskas nozīmes. Tiesas sēdē trešā persona uzrādīja maksājumu dokumentus, kas apstiprināja, ka maksājumi tiek veikti regulāri.

Tiesas vērtējumā šajā punktā minētie apstākļi apstiprina, ka strīds ir par īres līguma izpildi, jo arī soda naudas samaksa, ko iekasē izīrētājs, balstās uz īres līgumu.

[5.5.4] Kā atzina pieteicēja 2007.gada 3.maija paskaidrojumā *(lietas 25.lapa)*, pēc ūdensvada un kanalizācijas sistēmu rekonstrukcijas pie ūdensvada pieslēgti tie dzīvokļi, kuros mitinās īrnieki. Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicēja apzināti nav pieslēgusi ūdens padevi dzīvoklim */dzīvokļa numurs/*, kurā dzīvo trešā persona, tādā veidā pasliktinot viņas sadzīves apstākļus un atsakoties izveidojušos situāciju risināt, ceļot prasību par īres tiesisko attiecību pastāvēšanu vai nepastāvēšanu.

Tiesa atzīst, ka pie šādiem apstākļiem atbildētājs pamatoti ir konstatējis, ka SIA „Manolente" nepilda prasības, kas izriet no likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.[3]panta pirmās daļas 1.punkta. Līdz ar to secināms, ka SIA „Manolente" ir izdarījusi LAPK 150.[3] pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu. LAPK 150.[3]pants noteic, ka par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus, uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz tūkstoš latiem, bet juridiskajām personām — līdz desmittūkstoš latiem (likuma redakcijā, kas stājās spēkā 2008.gada 23.janvārī)

[5.6] Atbilstoši likuma „Par pašvaldībām" 43.panta pirmās daļas 5. un 6.punktā noteiktajam dome (padome) ir tiesīga izdot saistošus noteikumus paredzot administratīvo atbildību par to pārkāpšanu, par namu un to teritoriju un

būvju uzturēšanu; par sanitārās tīrības uzturēšanu un īpašumam piegulošās publiskā lietošanā esošās teritorijas [..] kopšanu.

Rīgas domes Noteikumu Nr.54 2.1.punktā ir noteikts, ka Rīgas pašvaldības komercsabiedrībām atbilstoši noslēgtajam līgumam, dzīvokļu īpašnieku sabiedrībām, namīpašumu, zemes gabalu u.c. teritoriju īpašniekiem, valdītājiem, pārvaldītājiem – pilnvarniekiem, lietotājiem – nomniekiem savos objektos jānodrošina 2.1.6. apakšpunktā noteiktais – zālāju (zālienu) nopļaušana; namīpašuma, gruntsgabala, pagalma, piemājas vai citu teritoriju sakopšana, apsaimniekošana, labiekārtošana; apstādījumu uzturēšana. Savukārt saskaņā ar minēto noteikumu 5.1.apakšpunktu par saistošajos noteikumos minēto prasību pārkāpumu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz Ls 250, bet juridiskajām personām – līdz Ls 1000.

[5.7] SIA „Manolente", kā īpašuma */adrese/*, Rīgā, vienīgajai īpašniecei, saskaņā ar Rīgas domes Noteikumu Nr.54 2.1.6.apakšpunktā noteikto ir jānodrošina teritorijas sakopšana un apsaimniekošana.

2007.gada 18.aprīlī tika sastādīts apskates protokols *(lietas 49.lapa)* un konstatēts, ka, veicot īpašuma Rīgā, */adrese/* pie korpusa 3, teritorijas apskati, tika konstatēts, ka nama Nr.3 (acīmredzot domāts pie korpusa Nr.3) piegulošā teritorija nav sakopta (ilgstoši netīrīta), uz zemes atrodas izmētāti sīki sadzīves atkritumi, kritušās koku lapas, un 2007.gada 3.maijā par šo pārkāpumu tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.000563.

No lietas materiāliem redzams, ka SIA „Manolente" 2007.gada 25.aprīlī ir pieņēmusi darbā sētnieku *(lietas 91.-92.lapa)*, taču apskates protokols par teritorijas nesakopšanu tika sastādīts 2007.gada 18.aprīlī un SIA „Manolente" atzina, ka teritorija tika sakopta pēc administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas, proti, pēc 2007.gada 3.maija.

Tiesa atzīst, ka, pastāvot šādiem apstākļiem, pieteicēja ir pārkāpusi Rīgas domes Noteikumu Nr.54 2.1.6.punktā noteiktās prasības.

[5.8] Pieteikumā tiesai SIA „Manolente" norāda, ka pēc administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas teritorija pie nama Rīgā, */adrese/,* tika sakopta un SIA „Manolente" nav vainojama pie teritorijas piegružošanas un ir darījusi visu iespējamo, lai teritoriju turētu sakoptu un tīru, taču Administratīvā komisija šo apstākli neatzina par atbildību mīkstinošu un Administratīvās komisijas priekšsēdētājs SIA „Manolente" pārstāvja viedokli šajā jautājumā neuzklausīja, tādējādi pārkāpjot APL 14.[1]panta noteikumus.

Tiesas ieskatā arguments par teritorijas sakopšanu pēc apskates akta sastādīšanas var būt par pamatu, izvērtējot noteiktā soda samērīgumu, tomēr nemaina konstatētos faktus, ka pieteicēja nav ievērojusi Rīgas domes Noteikumu Nr.54 2.1.6.punktā noteikto.

[5.9] Saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbilstoši LAPK 35.panta otrajai daļai, gadījumā, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu [..].

[5.10] Lēmumā nav norādīts, kāds sods ir piemērots par katru atsevišķo pārkāpumu. Līdz ar to tiesai nav iespējas pārbaudīt soda pamatotību (samērīgumu) par katru atsevišķo pārkāpumu. No lietas materiāliem var redzēt, ka atbildētājs ir veicis lietderības apsvērumus un vērtējis LAPK 32.-35.pantā norādītos kritērijus, tomēr lēmumā atspoguļotais neļauj konstatēt paša slēdziena saturu, proti, kāds sods ir piemērots par katru pārkāpumu.

Minētais procesuālais pārkāpums ir atzīstams par būtisku, kas noved pie lēmuma atcelšanas, jo lēmumam trūkst nepieciešamās noteiktības.

[5.11] Tomēr, ņemot vērā, ka lietā ir konstatēts, ka SIA „Manolente" ir izdarījusi LAPK 150.^{3} pantā paredzēto pārkāpumu, kā arī pārkāpusi Rīgas domes Noteikumu Nr.54 2.1.6.punktu, tiesa atzīst, ka saskaņā ar LAPK 286.panta 4.punktu lēmums ir atceļams un pieņemams jauns nolēmums, ar kuru konstatējama personas vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, uzliekot atbilstošu sodu.

Izvērtējot izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un personas vainu, tiesa konstatē, ka pārkāpums ir izdarīts ar nepārprotamu mērķi, – padarīt trešajai personai sadzīves apstākļus dzīvošanai nepiemērotus, kā arī šis pārkāpums izdarīts apzināti – ūdens padeve ilgstoši netiek atjaunota. Tiesas sēdē trešā persona paskaidroja, ka ūdens joprojām nav pieslēgts, kas ievērojami apgrūtina ikdienas dzīvi. Ūdeni ikdienas vajadzībām var iegūt vienīgi lūdzot to no kaimiņiem, kas ir gan fiziski, gan arī emocionāli apgrūtinoši.

[5.12] Ņemot vērā, iepriekšējā punktā norādītos lietderības apsvērumus, tiesa atzīst, ka par LAPK 150.^{3} pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu SIA „Manolente" ir piemērojams naudas sods 450 Ls apmērā, kas ir tuvs maksimālajam sodam, kādu varēja piemērot lēmuma pieņemšanas brīdī.

Bet izvērtējot Rīgas domes Noteikumu Nr.54 2.1.6.punkta pārkāpumu, tiesa konstatē, ka pārkāpums nav bijis pārāk smags gan pēc piesārņojuma veida, gan apjoma. Tiesa arī ņem vērā, ka pārkāpums nekavējoties novērsts pēc apskates akta sastādīšanas. Ņemot vērā, ka iepriekš SIA „Manolente" nav sodīta, tiesa atzīst, ka SIA „Manolente" par Rīgas domes Noteikumu Nr.54 2.1.6.apakšpunkta pārkāpumu ir piemērojams naudas sods 50 Ls apmērā.

Pamatojoties uz LAPK 35.panta otro daļu, tiesa atzīst, ka kopējais sods par abiem pārkāpumiem ir nosakāms 500 Ls apmērā.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 21.oktobra spriedumu SIA „Manolente" iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesas nolēmums ir nepamatots un atceļams turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

[6.1] No Lēmuma rezolutīvās daļas nepārprotami izriet, ka Komisija ir saukusi SIA „Manolente" pie administratīvās atbildības par LAPK 150.^{3}pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, nosakot naudas sodu Ls 500 apmērā, ievērojot LAPK 35.panta otrās daļas noteikumus. Tādējādi Lēmuma atcelšana uz tā pamata, ka tajā nav norādīts, kāds sods ir piemērots par katru atsevišķo pārkāpumu, kā arī jauna lēmuma par administratīvā soda uzlikšanu pieņemšana nav pamatota.

[6.2] Ziemeļu rajona tiesas 2008.gada 23.aprīļa spriedums nav stājies spēkā, par to ir iesniegta apelācijas sūdzība. Līdz ar to atsauce uz minēto

spriedumu ir nekorekta. Tiesa, atsaucoties uz minēto spriedumu, ir pārsniegusi savas kompetences robežas.

[6.3] Ar 2006.gada 31.decembri ar trešo personu noslēgtais īres līgums ir izbeidzies, līdz ar to ar līguma izbeigšanās brīdi *M.Š.* vairs nav un nevar būt uzskatāma par īrnieku. Līdz ar to SIA „Manolente" no līguma izbeigšanas brīža nav nekāda pamata un pienākuma nodrošinās trešajai personai pamatpakalpojumus.

[6.4] SIA „Manolente" nepiekrīt tiesas apgalvojumam, ka starp viņu un trešo personu faktiski pastāv strīds par īres līguma noteikumiem. Uz šo brīdi starp SIA „Manolente" un *M.Š.* pastāv strīds par trešās personas izlikšanu no dzīvojamās telpas tiesas ceļā un parāda piedziņu.

[6.5] Ne atbildētājs, ne tiesa attiecībā uz Rīgas domes Noteikumu Nr.54 pārkāpumu neņēma vērā, ka namam */adrese/*, Rīgā ir sētnieks un ka atsevišķi nama īrnieki apzināti piegružojuši nama teritoriju. Turklāt uzreiz pēc piegružošanas fakta konstatēšanas nama teritorija tika sakopta, no kā var secināt, ka SIA „Manolente" rīcība nav bijusi ļaunprātīga, un tā centās darīt visu iespējamo, lai nama teritoriju turētu tīru un sakoptu. Līdz ar to SIA „Manolente" saukšana pie administratīvās atbildības par Rīgas domes Noteikumu Nr.54 pārkāpšanu nav pamatota.

[7] Tiesas sēdē SIA „Monolente" pārstāve apelācijas sūdzību uzturēja un lūdza atcelt pārsūdzēto spriedumu. Atbildētāja pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina un lūdza atstāt spēkā pirmās instances tiesas spriedumu.

Tiesa nolēma, ka lietā kā trešā persona pieaicinātā *M.Š.* saskaņā ar LAPK 261.pantu ir atzīstama lietā par cietušo. Cietušā *M.Š.* tiesas sēdē liecināja, ka viņai ir ticis atslēgts ūdens dzīvoklī Rīgā, */adrese/*, kurā viņa ir dzīvojusi uz īres līguma pamata. Ūdens padeve nav atjaunota vēl uz šo brīdi. *M.Š.* ir veikusi maksājumus par īri un komunālajiem pakalpojumiem, ko pierāda lietā iesniegtās kvītis. Strīds par īres attiecībām tiek skatīts arī civillietas ietvaros.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un uzklausījusi procesa dalībniekus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka SIA „Manolente" apelācijas sūdzība ir noraidāma.

[9] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 307.panta ceturtajā daļā noteikts, ja apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai.

Administratīvā apgabaltiesa, izskatījusi lietu pēc būtības, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, pārbaudījusi pārsūdzētā tiesas sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā ietvertos argumentus, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi un uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar APL

307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai (sk. šā sprieduma [5] punktu) un APL 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[10] Attiecībā uz SIA „Manolente" apelācijas sūdzības [6] argumentiem Administratīvā apgabaltiesa secina, ka tie ir attiecināmi uz pirmās instances tiesas veikto lietas faktisko apstākļu un pierādījumu izvērtējumu.

Administratīvā apgabaltiesa secina, ka pirmās instances tiesa ir vērtējusi SIA „Manolente" apelācijas sūdzībā ietverot apsvērumus un devusi tiem savu vērtējumu (sk. šā sprieduma [5.1] – [5.12] punktu). Apgabaltiesa ir atzinusi, ka šajā lietā pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Ņemot vērā, ka Administratīvā apgabaltiesa ir pievienojusies pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai (sk. [9] punktu), tā atkārtoti apsvērumus par lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem un pierādījumu izvērtējumu nenorāda.

[11] Ņemot vērā iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas spriedums tiesisks un pamatots, līdz ar to nav pamata tā atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu, 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 21.oktobra spriedumu, bet sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Manolente", reģ.Nr.400003851097, apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis referents K.Berķis

Tiesneši M.Birzgalis

A.Šteinberga